

Εργατικά ατυχήματα - εργοδοτικές δολοφονίες

Σχεδόν καθημερινό φαινόμενο πλέον είναι ο τραυματισμός ή ο θάνατος ενός εργάτη. Η φρικιαστική καταγραφή μετράει από την αρχή του έτους έως τις 11 Μαρτίου, 40 νεκρούς και 53 τραυματίες σε εργασιακούς χώρους. Και αυτό χωρίς να παραθέσουμε τα τελευταία συμβάντα, με τον τραυματισμό εργαζομένων από έκρηξη αερίου το Χαλάνδρι, με τον θάνατο του 65χρονου σε οικοδομή στα Χανιά, με τον τραυματισμό 2 εργαζομένων στην motor oil και η λίστα συνεχίζεται.

Κοιτώντας ωστόσο τα επίσημα στοιχεία, βλέπουμε -φαινομενικά τουλάχιστον- την εξής αντίφαση. Ότι τα στατιστικά στοιχεία για τις παραβάσεις της ΥΑΕ (μέτρα για την Υγεία και Ασφάλεια στην Εργασία) δεν αποτυπώνουν πάρα ελάχιστες παραβάσεις και πρόστιμα. Μάλιστα υποστηρίζεται ότι όσο αφορά την καταγραφή των εργατικών δυστυχημάτων (στην πραγματικότητα κρατικών-κεφαλαιακών εγκλημάτων) στην Ελλάδα, μόνο ένα στα τρία καταγράφεται επίσημα, ενώ ιδιαίτερο πρόβλημα υφίσταται στον αγροτικό τομέα όπου η πλειονότητα των θανάτων καταγράφονται ως τροχαία – π.χ. από ανατροπή αγροτικού οχήματος – ενώ συμβαίνουν στο χωράφι, σε ώρα εργασίας (!). Επιπλέον, σύμφωνα με την ΟΣΕΤΕΕ, δεν καταγράφονται οι θάνατοι στη δουλειά όταν αφορούν ανασφάλιστους ή εργαζόμενους με μπλοκάκι, οι οποίοι είναι και πλέον επισφαλείς. Τέλος, δεν καταγράφονται τα περιστατικά στα λατομεία γιατί εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και της επιθεώρησης μεταλλείων.

Καταλήγουμε ή ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα με την ελλιπή πρόληψη/ προστασία του εργατικού δυναμικού, ή ότι οι ελάχιστοι έλεγχοι και η διαφθορά κάνουν τις στατιστικές αυτές τελείως ανούσιες. Προφανώς για το αστικό κράτος ισχύουν και τα δύο ταυτοχρόνως διότι δεν ενδιαφέρεται αλλά και ουδέποτε ενδιαφέρθηκε για την προστασία της υγείας και της σωματικής ακεραιότητας των εργαζομένων, αλλά παράλληλα αξιοποιεί τις συστημικές εταιρίες στατιστικής, συνδυαστικά με διάφορες νομικές προφάσεις που θέτουν εξαιρέσεις ως προς όσα περιστατικά θα έπρεπε να καταγράφονται ως εργατικά «δυστυχήματα» (π.χ. όπως αναφέρθηκε η περίπτωση των εργαζομένων με μπλοκάκι), ώστε να παρουσιάσει και εδώ, μια εικόνα ομαλότητας, νομιμότητας και τελικώς «κανονικότητας».

Είναι ξεκάθαρο το τι από τα δύο ισχύει, και η εργατική τάξη το γνωρίζει πάρα πολύ καλά. Οι εργατικές δολοφονίες και ατυχήματα είναι το de facto αποτέλεσμα της εγκληματικής πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων, της επέλασης του φιλελευθερισμού και των επενδύσεων. Το κεφάλαιο, σε αυτό που βαφτίζει "ανάπτυξη", από την μια πνίγει τους συνδικαλιστές με πειθαρχικά και καταστολή, από την άλλη κατακρεουργεί τους μισθούς, το 8ωρο, με τις ατέλειωτες υπερωρίες και τα αυστηρά deadline's κι εν τέλει τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας. Το αίμα των νεκρών εργατών είναι που ποτίζει το "έφορο" επενδυτικά έδαφος για το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο.

-Κανένας άλλος νεκρός εργάτης - κανένα άλλο εργατικό ατύχημα.

-Όλοι στην γενική απεργία 9 Απρίλη

Πρωτοβουλία για την ταξική και πολιτική ανασυγκρότηση

